

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

29 ianuarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Guzun Ion și Catan Liliana,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău din 15 martie 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2018, declarate în propria cauză penală de către inculpații

*Ivanov Maxim Xxxxx, născut la xxxxx, originar
și domiciliat în mun. Xxxxx, str. Xxxxx, ap. xx;*

*Mizerschii Nicolai Xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat în mun. Xxxxx,
str. Xxxxx.*

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 23.06.2017 – 15.03.2018;
2. instanța de apel: 27.09.2018 – 13.12.2018;
3. instanța de recurs: 29.10.2019 – 29.01.2020.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 15.03.2018, Mizerschii Nicolae a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b) și f), art. 27, 145 alin. (2) lit. i) Cod penal, și în baza acestor legi i-a fost stabilită pedeapsa după cum urmează:

- în baza art. 188 alin. (2) lit. b) și f) Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 8 (opt) ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- în baza art. 27, 145 alin. (2) lit. i) Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 13 (treisprezece) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Mizerschii Nicolai i s-a stabilit pedeapsă sub formă de închisoare pe termen

de 15 (cinsprezece) ani.

În conformitate cu art. 85 alin. (1) Cod penal, s-a adaugat parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință lui Mizerschii Nicolai partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară, cu stabilirea unei pedepse definitive sub formă de închisoare pe un termen de 15 (cinsprezece) ani și 1 (una) lună, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Ivanov Maxim a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b) și f), art. 27, 145 alin. (2) lit. i) Cod penal, și în baza acestor legi i-a fost stabilită pedeapsa după cum urmează:

- în baza art. 188 alin. (2) lit. b) și f) Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 8 (opt) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis;

- în baza art. 27, 145 alin. (2) lit. i) Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 13 (treisprezece) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Ivanov Maxim i s-a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe termen de 15 (cinsprezece) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Mizerschii Nicolai la 13 februarie 2017, aproximativ la ora 16:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, împreună și din înțelegere prealabilă cu Ivanov Maxim, în timp ce se afla în mun. Chișinău în apartamentul nr. xx din str. Haltei 21/3, în urma unui conflict iscat între el și cet. Tcalenco Serghei, cu scopul sustragerii bunurilor ultimului, după ce Ivanov Maxim cu un cuțit de bucătărie i-a provocat ultimului o plagă tăiată cu penetrare pe partea stângă abdominală, el Mizerschii Nicolai pentru a înfrânge rezistența victimei i-a aplicat o lovitură cu pumnul în față de la care Tcalenco Serghei a căzut jos. În continuarea acțiunilor sale criminale după ce partea vătămată s-a ridicat pe picioare i-a pus cuțitul la gât și în mod deschis i-a sustras din buzunare bani în sumă de 57 lei, un pachet de țigări „LD” la preț de 7 lei, și două brichete în sumă totală de 15 lei, în total 79 lei.

Tot el la 13.02.2017, aproximativ la ora 16:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, împreună și prin alegere prealabilă cu Ivanov Maxim, în timp ce se afla în mun. Xxxxx în apartamentul nr. 6 str. Xxxxx, cu scopul de a-l omorî pe cet. Tcalenco Serghei, îl ținea cu mâinile așezat pe un scaun, timp în care Ivanov Maxim cu un cuțit de bucătărie i-a aplicat părții vătămate o lovitură în regiunea spatelui partea lateral dreapta, însă nu și-a dus intenția până la capăt deoarece în apărarea părții vătămate a intervenit cet. Silacov Iurie, după ce Tcalenco Serghei a fugit din apartament.

Conform raportului de expertiză judiciară nr. 2669 F din 20.03.2017, la cet. Tcalenco

Sergiu au fost depistate plăgi tăiate înțepate la nivelul toracelui anterior și posterior nepenetrante, care au putut fi cauzate prin acțiunea traumatică a unui corp tăietor înțepător, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare ușoară.

Ivanov Maxim, la 13 februarie 2017., aproximativ la ora 16:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Mizerschii Nicolai, în timp ce se afla în mun. Xxxxx în apartamentul nr. xx din str. Xxxxx, în urma unui conflict iscat între el și cet. Tcalenco Serghei, cu scopul sustragerii bunurilor ultimului, cu un cuțit de bucătărie i-a provocat o plagă tăiată cu penetrare pe partea stângă abdominală, timp în care pentru ai înfrânge rezistența cet. Mizerschii Nicolai i-a aplicat și el o lovitură cu pumnul în față de la care partea vătămată a căzut jos. În continuarea acțiunilor sale criminale Ivanov Maxim cu piciorul i-a aplicat părții vătămate Tcalenco Serghei o lovitură cu piciorul în regiunea capului timp în care ultimul încă era jos la podea, iar după ce partea vătămată sa ridicat pe picioare i-a pus cuțitul la gât și în mod deschis i-a sustras din buzunare bani în sumă de 57 lei, un pachet de țigări „LD” la preț de 7 lei, și două brichete în sumă totală de 15 lei, în total 79 lei.

Tot el, la 13.02.2017, aproximativ la ora 16:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Mizerschii Nicolai, în timp ce se afla în mun. Xxxxx în apartamentul nr. xx din str. Xxxxx, unde ambii îl țineau cu mâinile pe cet. Tcalenco Serghei așezat pe un scaun, Ivanov Maxim cu scopul de a-l omorî cu un cuțit de bucătărie i-a aplicat părții vătămate o lovitură în regiunea spatelui partea lateral dreaptă, însă nu și-a dus intenția până la capăt deoarece în apărarea părții vătămate a intervenit cet. Silacov Iurie, după ce Tcalenco Serghei a fugit din apartament.

Conform raportului de expertiză judiciară nr. 2669 F din 20.03.2017, la cet. Tcalenco Sergiu au fost depistate plăgi tăiate înțepate la nivelul toracelui anterior și posterior nepenetrante, care au putut fi cauzate prin acțiunea traumatică a unui corp tăietor înțepător, posibil în timpul și circumstanțele indicate, condiționează dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare ușoară.

Faptele constatate de prima instanță și reținute în sarcina inculpaților sunt calificate în modul următor: „ ... prin acțiunile sale intenționate Mizerschii Nicolai a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 188 alin. (2) lit. b) și f) Cod penal, după semnele calificative: *tâlhăria*, adică *atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate ori de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, săvârșită de două persoane, cu acuzarea de daune în proporții considerabile*, și infracțiunea prevăzută de art. 27, 145 alin. (2) lit. i) Cod penal, după

semnele calificative: *omorul unei persoane săvârșit de două persoane, acțiune care din cauze independente de voința făptuitorului, acesta nu și-a produs efecte.*

Prin acțiunile intenționate Ivanov Maxim a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 188 alin. (2) lit. b) și f) Cod penal, după semnele calificative: *tâlhăria, adică atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor, însoțit de violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate ori de amenințarea cu aplicarea unei asemenea violențe, săvârșită de două persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile, și infracțiunea prevăzută de art. 27, 145 alin. (2) lit. i) Cod penal, după semnele calificative: *omorul unei persoane săvârșit de două persoane, acțiune care din cauze independente de voința făptuitorului, acesta nu și-a produs efectul.**

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. Inculpatul Mizerschii N., prin care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru primă instanță prin care Mizerschii N. să fie achitat de sub învinuirea în săvârșirea faptelor incriminate din motivul că faptele lui nu întrunesc elementele componentelor infracțiunilor constatate.

În motivarea apelului a susținut că nu a săvârșit infracțiunile imputate și că vinovăția lui nu este dovedită prin probatoriul administrat, iar declarațiile părții vătămate, a martorilor, precum și celelalte probe puse la baza condamnării lui n-au fost apreciate corect.

Inculpatul Mizerschii N. a depus mai multe cereri de apel declarate la 13 februarie 2018, 15 martie 2018 și 04 aprilie 2018 și, analizându-le, s-a constatat că acestea de fapt cuprind motive și cerințe similare sub aspectul achitării lui Mizerschii N.

3.2. Inculpatul Ivanov M., prin care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru primă instanță, prin care Ivanov M. să fie achitat de sub învinuirea în săvârșirea faptelor incriminate din motivul că faptele lui nu întrunesc elementele componentelor infracțiunilor constatate.

În motivarea apelului a susținut că nu a săvârșit infracțiunile imputate și că vinovăția lui nu este dovedită prin probatoriul administrat, iar declarațiile părții vătămate, a martorilor, precum și celelalte probe puse la baza condamnării lui n-au fost administrate, cercetate și apreciate corect.

3.3. Avocatul Medeleanu R. în numele inculpatului Ivanov M., prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Ivanov Maxim să fie achitat de comiterea infracțiunilor incriminate.

În susținerea apelului, avocatul Medeleanu R. a invocat că, instanța de fond greșit a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului Ivanov M. în comiterea infracțiunii

prevăzute de art. 188 alin. (2) Cod penal, în urma examinării probelor. De către acuzare nu au fost prezentate probe pertinente și concludente care ar confirma vina lui Ivanov Maxim în comiterea infracțiunii date. Ivanov M. fiind audiat în ședință de judecată referitor la capătul dat de acuzare privind comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) Cod penal, vina nu a recunoscut-o și a declarat că nu a comis nici un atac în vederea însușirii cărorva bunuri de la Tcalenco Serghei. În ședința de judecată au fost audiați și martorii care au dat declarații asemănătoare celor ale părții vătămate și care au confirmat faptul că Ivanov Maxim nu s-a aflat în acea odaie unde s-ar fi comis actul de tâlhărie. Respectiv nu a fost prezentată nici o probă care ar confirma existența înțelegerii prealabile între inculpați. Făcând o analiză a materialului probator cu referire la acest capăt de învinuire nu există și nu a fost prezentată nici o probă cu referire la rolul lui Ivanov Maxim la comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) Cod penal. Cu referire la acest capăt de acuzare apărarea a considerat necesar de a fi adoptată o sentință de achitare.

În ce privește al doilea capăt de acuzare apărarea a considerat că nici în acest caz nu a fost prezentate probe ce ar confirma vinovăția lui Ivanov Maxim în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27-145 alin. (2) Cod penal, din motiv că nu a fost probată existența nici a laturii obiective, nici a laturii subiective a componentei date de infracțiune prevăzute de art. 145 Cod penal, nu a fost prezentate probe că Ivanov M. ar fi comis careva acțiuni care în final s-ar fi dorit decesul victimei. Cu referire la latura subiectivă a acestei componente, facând referire la speța dată, nu a fost prezentată nici o probă. Ivanov Maxim a declarat că a avut o ceartă cu partea vătămată Tcalenco Serghei dar nu a dorit survenirea decesului părții vătămate. Apărarea a considerat că nu suntem nici în prezența unei tentative neterminată și nici în prezența unei tentative terminate, nu există nici o probă care ar proba faptul că inculpații au dorit să-și continue acțiunile (a existat o singură acțiune de lovire cu cuțitul), alte careva acțiuni nu au fost efectuate și nimeni nu a intervenit. Nu se întrunesc nici condițiile unei tentative terminate, deoarece inculpații nu au depus eforturi în vederea lipșirii de viață a părții vătămate. Nu a fost probat existența tuturor elementelor componente de infracțiune prevăzute de art. 27, 145 alin. (2) Cod penal și a considerat oportun adoptarea unei sentințe de achitare și pe acest capăt de învinuire.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2018, au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate, cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că, starea de fapt și de drept stabilită prin sentință concordă cu probele administrate și apreciate de prima instanță, iar probele prezentate în ședința de judecată și puse la baza sentinței, fiind

obținute legal, sânt admisibile conform prevederilor art. 95 Cod de procedură penală și sânt apreciate conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

În contextul evaluării activității primei instanțe cu privire la aprecierea probelor administrate în cauză, nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de apel fiind solidară cu concluziile cuprinse în sentință, dat fiind că sunt motivate temeinic și legal, sub aspectul, că vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunilor imputate este dovedită prin probatoriul administrat în cadrul procesului penal, și anume: declarațiile inculpaților Mizerschii N. și Ivanov M.; declarațiile martorilor Silacov Iurii, Slănină Radu, Platonov Eduard, Nazar Victor; procesul-verbal de constatare a infracțiunii din 13.02.2017; înștiințare 903 nr. 2221 din 13.02.2017; informație 902 nr. 2228 din 13.02.2017; procesul-verbal de sesizare de săvârșire sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunilor nr. 297 din 14.02.2017; procesul-verbal de cercetare la fața locului și foto-tabel din 13.02.2017; procesul-verbal de cercetare la fața locului și foto-tabel din 21.02.2017; procesul-verbal de confruntare; procesul-verbal de examinare a obiectului nr. 36up și stenograma din 28.03.2017; raportul de expertiză judiciară nr. 470/D din 15.03.2017; raportul de expertiză judiciară nr. 76 din 13.03.2017; procesul-verbal de recunoaștere a obiectului nr. 33 din 26.04.2017; ordonanță de recunoaștere și de anexare a corpurilor delictive nr. 44 din 26.04.2017; procesul-verbal de percheziție corporală și foto-tabel din 14.02.2017; disc DVD-R „maxell” înregistrări video-audio.

Motivele invocate în apeluri reprezintă opinia subiectivă a părții apărării, astfel sunt nefondate.

Susținerea, precum că inculpații nu au avut intenția de a omorî victima, între ei fiind prezentă doar o altercație, nu constituie temei de a fi absolvită de răspundere penală cuvenită, or versiunea înaintată în procesul penal nu are acoperire probatorie, ce combate complet prin împrejurările stabilite și probele administrate în cauză.

Nerecunoașterea vinovăției nu echivalează cu achitarea inculpaților, de vreme ce probele prezentate în sprijinul învinuirii, cercetate și apreciate în modul cuvenit, demonstrează cu certitudine participarea acestora la săvârșirea infracțiunilor de tâlhărie și de tentativă la omor.

Prin urmare, probatoriul administrat, relevat în cuprinsul sentinței, verificat și cercetat în ședința instanței de apel, dovedește cu certitudine vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunilor constatate și calificate în baza articolului 188 alin. (2) lit. b) și f) și 27, 145 alin. (2) lit. i) Cod penal.

Pedeapsa penală aplicată inculpaților este în limitele legii, dat fiind că la soluționarea chestiunii respective, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 70,

75 și 84 Cod penal.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către:

5.1. Inculpatul Mizerschii N., care solicită casarea hotărârilor judecătorești, cu pronunțarea unei hotărâri prin care să fie achitat de sub învinuirea în săvârșirea faptelor incriminate din motivul că faptele lui nu întrunesc elementele componentelor infracțiunilor constatate.

În motivarea recursului invocă că nu a săvârșit infracțiunile imputate și că vinovăția lui nu este dovedită prin probatoriul administrat, iar declarațiile părții vătămate, a martorilor, precum și celelalte probe puse la baza condamnării lui n-au fost apreciate corect.

La 21.11.2019 inculpatul Mizerschii N. a depus recurs suplimentar și, analizându-l, se constată că acesta de fapt cuprind motive și cerințe similare sub aspectul achitării lui Mizerschii N.

5.2. Inculpatul Ivanov M., care solicită casarea hotărârilor judecătorești, cu pronunțarea unei hotărâri prin care să fie achitat de sub învinuirea în săvârșirea faptelor incriminate din motiv că faptele lui nu întrunesc elementele componentelor infracțiunilor constatate.

În motivarea recursului invocă că nu a săvârșit infracțiunile imputate și că vinovăția lui nu este dovedită prin probatoriul administrat, iar declarațiile părții vătămate, a martorilor, precum și celelalte probe puse la baza condamnării lui n-au fost administrate, cercetate și apreciate corect.

6. La recursurile ordinare declarate, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, prin care a manifestat dezacordul cu recursurile declarate, motivând prin faptul că instanța de apel a constatat just circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei și corect a încadrat acțiunile inculpaților.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursurilor declarate din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond.

Astfel, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin

hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și/sau material.

Reieșind din conținutul cererilor de recurs, Colegiul penal atestă, că recurenții semnaleză în calitate de temei pentru casarea deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, potrivit căruia *nu au fost întrunite elementele infracțiunii*.

Având în vedere argumentele recurenților, care în ansamblu reprezintă critici cu privire la aprecierea instanței de apel a probelor administrate în speță, Colegiul penal constată că motivele menționate nu și-au găsit confirmare la examinarea recursurilor ordinare declarate, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de autori, întrucât, după cum rezultă din conținutul recursurilor, inculpații încearcă să relateze propria versiune cu privire la desfășurarea evenimentelor petrecute la data săvârșirii infracțiunii, criticând modalitatea de apreciere a probelor de către instanțele de fond, însă în acest sens, Colegiul precizează că aprecierea probelor după intima convingere a judecătorului este bazată pe prevederile legale, iar convingerea intimă se întemeiază pe examinarea tuturor probelor în ansamblu, sub toate aspectele, complet și obiectiv.

Legea stabilește că probele admisibile sunt apreciate după relevanța, concludența, veridicitatea și utilitatea acestora și toate în ansamblu sunt apreciate din punct de vedere al coroborării.

Cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la etapa examinării recursului ordinar, Colegiul penal reamintește că dezacordul părților cu aprecierea probelor, nu reprezintă unul din temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și astfel nu poate fi considerat ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind competența exclusivă a instanțelor respective.

În acest sens, Colegiul atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma relevanței, concludenței, utilității și veridicității lor și întemeiat a ajuns la concluzia privind menținerea sentinței de condamnare a inculpaților Mizerschii N. și Ivanov M.

Sub un alt aspect, Colegiul penal stabilește că instanța de apel la judecarea cauzei, corect a conchis că starea de fapt reținută și de drept apreciată, concordă cu circumstanțele cauzei și probele administrate, relevate și analizate în cuprinsul sentinței, și verificându-le suplimentar, corect a concluzionat că nu există temei pentru a da o nouă apreciere

probelor, considerentele primei instanțe fiind motivate și argumentate din punct de vedere al temeiniciei și legalității, sub aspectul, că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate a fost dovedită în cadrul procesului penal, astfel fapta acestuia reținută prin sentință, întrunește elementele infracțiunii imputate.

Potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal reține, că temeiul de drept prevăzut la pct. 8) invocat de recurenți, include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

La caz, Colegiul atestă că, instanța de apel la judecarea apelurilor declarate de către inculpați și apărătorul acestora, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, respectând prevederile art. 414 alin. (1), (5) și art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea emisă s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în *pct. 4.1.* din prezenta decizie, motivare pe care instanța de recurs și-o însușește în pofida temeiniciei acesteia, reiterarea căreia nu este oportună, chestiune ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert v. România din 16 februarie 2010, statuează că art. 6 §1 din CtEDO.

Prin urmare, Colegiul penal denotă că instanța de apel corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând cumulul de probe prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, ajungând la o concluzie întemeiată privind vinovăția inculpaților Mizerschii N. și Ivanov M. în săvârșirea infracțiunilor imputate.

Faptul că inculpații nu își recunosc vina nu poate fi reținut ca un motiv de achitare, această poziție reprezentând un drept la apărare al inculpatului dar nu o chestiune ce generează achitarea lui, întrucât probele administrate dovedesc cu certitudine că acțiunile inculpaților conțin elementele infracțiunilor incriminate, acestea fiind cercetate în ședința instanței de apel respectându-se principiul contradictorialității și egalității armelor în procesul penal.

Colegiul penal constată că la caz nu este prezentă nici o discordanță între cele reținute de instanța de apel și conținutul probelor, sau ignorarea unor aspecte, ce au avut

drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o statuează.

Tot aici, instanța de recurs remarcă faptul că, deși recurenții au semnalat temeiul de casare a deciziei atacate, prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, în partea motivată a recursurilor nu a desfășurat pretinsele încălcări, motivarea reducându-se mai mult la o enumerare a unor probe, care în opinia inculpaților au fost apreciate eronat, chestiune asupra căreia instanța sa expus supra.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența unor erori de drept, ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele invocate de recurenți, soluția emisă de către instanța de apel fiind legală, întemeiată și motivată complet, iar recursurile declarate de către inculpații Mizerschii N. și Ivanov M., urmează a fi declarate inadmisibile, deoarece sânt vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2018, în propria cauză penală de către inculpații **Ivanov Maxim Xxxxx** și **Mizerschii Nicolai Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **27 februarie 2020**.

Președinte:

Diaconu Iurie

Judecători:

Guzun Ion

Catan Liliana